

Uchwała Nr 21.410.2024
Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Warszawie
z dnia 24 września 2024 r.

w sprawie orzeczenia nieważności w części uchwały Nr VIII/33/2024 Rady Gminy Sochaczew z dnia 28 sierpnia 2024 r. w sprawie inkasa podatku od nieruchomości, rolnego i leśnego

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2024 r. poz. 609 z późn. zm.) oraz art. 18 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 11 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1325), **Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Warszawie uchwala, co następuje:**

§ 1

Orzeka o nieważności w części uchwały Nr VIII/33/2024 Rady Gminy Sochaczew z dnia 28 sierpnia 2024 r. w sprawie inkasa podatku od nieruchomości, rolnego i leśnego, tj. § 4 ust. 2 i ust. 3, z powodu istotnego naruszenia art. 6 ust. 12 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2023 r. poz. 70 z późn. zm.), art. 6b ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1176) oraz art. 6 ust. 8 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o podatku leśnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 888 z późn. zm.).

§ 2

Na niniejszą uchwałę służy Gminie Sochaczew skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, w terminie 30 dni od daty jej doręczenia, za pośrednictwem Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Warszawie.

Uzasadnienie

W dniu 6 września 2024 r. do Regionalnej Izby Obrachunkowej w Warszawie wpłynęła uchwała Nr VIII/33/2024 Rady Gminy Sochaczew z dnia 28 sierpnia 2024 r. w sprawie inkasa podatku od nieruchomości, rolnego i leśnego.

Zgodnie z art. 11 ust. 1 pkt 5 ustawy o regionalnych izbach obrachunkowych, ww. uchwała podlega nadzorowi Regionalnej Izby Obrachunkowej w Warszawie.

Badając przedmiotową uchwałę, Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Warszawie ustaliło i zważyło, co następuje.

Badaną uchwałą Rada Gminy Sochaczew zarządziła na terenie Gminy Sochaczew pobór podatku rolnego, podatku leśnego i od nieruchomości od osób fizycznych w drodze inkasa, określiła inkasentów, termin płatności dla inkasentów oraz wysokość wynagrodzenia za inkaso.

W § 4 ust. 2 badanej uchwały Rada Gminy Sochaczew postanowiła, cyt. „Inkasent nie jest upoważniony do samodzielnego potrącania swojego wynagrodzenia z zainkasowanych podatków”.

Następnie w § 4 ust. 3 badanej uchwały Rada Gminy Sochaczew postanowiła, cyt. „Wynagrodzenie będzie wypłacane inkasentowi na wskazany przez niego rachunek bankowy w terminie 14-tego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym zgodnie z przepisami wpłata podatku powinna nastąpić”.

W ocenie Kolegium Izby powyższe postanowienia wykraczają poza uprawnienia organu stanowiącego Gminy Sochaczew określone w:

- art. 6b ustawy o podatku rolnym, zgodnie z którym rada gminy może zarządzać pobór podatku rolnego od osób fizycznych w drodze inkasa oraz określać inkasentów i wysokość wynagrodzenia za inkaso;

- art. 6 ust. 8 ustawy o podatku leśnym, zgodnie z którym rada gminy, w drodze uchwały, może zarządzić pobór podatku leśnego od osób wymienionych w ust. 2 w drodze inkasa oraz wyznaczyć inkasentów i określić wysokość wynagrodzenia za inkaso;
- art. 6 ust. 12 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, zgodnie z którym rada gminy może zarządzać pobór podatku od nieruchomości od osób fizycznych w drodze inkasa oraz wyznaczać inkasentów i określać wysokość wynagrodzenia za inkaso.

Zdaniem Kolegium Izby, wskazane wyżej przepisy upoważniają radę gminy do podjęcia uchwały wyłącznie w sprawie zarządzenia poboru od osób fizycznych podatku od nieruchomości, podatku rolnego i podatku leśnego w drodze inkasa oraz do wyznaczenia inkasentów i określenia wysokości wynagrodzenia za inkaso. Przepisy te nie upoważniają rady gminy do stanowienia dodatkowych uregulowań w zakresie upoważnienia dla inkasenta (§ 4 ust. 2 badanej uchwały) oraz określenia terminu wypłaty inkasentowi wynagrodzenia za inkaso (§ 4 ust. 3 badanej uchwały).

Naruszenia wskazane w rozstrzygnięciu nadzorczym mają charakter istotnego naruszenia prawa. Podkreślenia wymaga bowiem, iż przepis ustawy ustanawiający upoważnienie do wydania aktu prawa miejscowego podlega ścisłej wykładni językowej i nie może prowadzić do objęcia zakresem upoważnienia materii w nim niewymienionych w drodze wykładni celowościowej.

Organ samorządu terytorialnego wykonujący kompetencję prawodawczą zawartą w upoważnieniu ustawowym jest obowiązany działać ściśle w granicach tego upoważnienia (por. wyrok NSA z dnia 8 maja 2013 r. II GSK 299/12). W orzecznictwie sądów administracyjnych i nauce prawa nie budzi wątpliwości reguła interpretacyjna administracyjnego prawa materialnego, zgodnie z którą dozwolone jest tylko to, co wynika z przepisów prawa (por. wyrok NSA z dnia 19 marca 2008 r. II GSK 427/07).

Jak zwrócił uwagę WSA w Poznaniu w wyroku z dnia 28 października 2015 r. I SA/Po 1305/15, cyt. „Organ samorządu terytorialnego wykonujący kompetencję prawodawczą zawartą w upoważnieniu ustawowym jest obowiązany działać ściśle w granicach tego upoważnienia. Nie jest upoważniony do wychodzenia poza zakres upoważnienia ustawowego”.

W odniesieniu do aktów prawa miejscowego znajdują zastosowanie przepisy § 134 pkt 1 oraz § 135 w związku z § 143 załącznika do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz. U. z 2016 r. poz. 283), zgodnie z którymi w uchwale zamieszcza się przepisy prawne regulujące sprawy z przekazanego upoważnieniem zakresu. Oznacza to, że akt podjęty na podstawie ustawowego upoważnienia może regulować tylko i wyłącznie sprawy przekazane tym upoważnieniem.

Z podanych powodów Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Warszawie orzekło, jak w sentencji uchwały.

Przewodniczący

Wojciech Tarnowski